

העולם הבא

בעריכת אלי אלי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל"ג, הזוכה השבוע הוא צבי תמיר, ירושלים.

אל הנשק

באחד מחידוניו, ביקש שמוליק רוזן את הפותרים למצוא יישובים עבריים בישראל ששמותיהם כוללים כלי-נשק (כגון בית-קשת, חרב לאת, הניתה וכדומה). קפץ אחד הזרזים וצעק: "גבעת ברנר! זה בא מברן".

חברת ג"י. אמ. ג"י. מתכבדת להציג את הסרט התנכי הגדול חשמונאים מעדיפיק בלונדיניות

היצירה המזהירה, האדירה, הכבירה, המהוללת, המצלצלת, המבלבלת, המיתוטורית, ההיסטורית, הציבורית, של **ססיל מ. דביל** שהנציח את התניך כבר קודם בסרטי "לוט ובנותיו", "חיי הלילה של ירושלים העתיקה", "רחב בת יריחו" ו"אלף הנשים של שלמה". בתפקיד הראשי, ג'ודה דה מאקאביאן — **הכוכב מיקטור וויצ'ור**. חנה — מלירין מורנו. מתתיהו — בורים שמארץ. אנטיוכוס — מארון בראנרן. וכן, בתפקיד חמשת בני החשמונאים, מיטב שחקני ישראל — דן בן-אומץ, שי קפיר, לאריק אבי, שביט ברישלמה, רוזאריו פופורט. תלבושות של פינקלשטיין, תספורות של רובינשטיין, תפאורות של קאצנשטיין, תאורות של זילברשטיין, הסברות של אנגלשטיין, הערות של זומרשטיין, הגדרות של גורנשטיין, נערות של האצקלשטיין. הבמאי — **ססיל מ. דביל**, המפיק — **ססיל מ. דביל**, המעבד — **ססיל מ. דביל**, המשפר — **ססיל מ. דביל**, המוסיקה — **בטהובן בעיבוד שבתאי פרטיטושקה**. התרגום העברי בגופת הסרט בידי התנ"ך ופגל, תלמידי ירושלים.

המצלמה מרחפת על פני מדיעין טאון, עיר קטנה בגליל המערבי הפרוע, לא רחוק מהרמצדה, על חוף ים-סוף. על פני סוסים, המורים וגמלים גוהרים בני ישראל הקדומים ברחוב הארבעים ושתיים. כולם ממהרים למסבאה "החנר" כיה הירוקה, שבה לפי השמועה עומדת להיערך התכשורת סוג א'. במסבאה עצמה עדיין העסקים כרגיל. תזמורת גאו מנעימה בנגינות, וליד ה' דלפק עומדים כמה קאובויים משדה-בוקר ולוגמים חיסקי מתוצרת "מורח כרמלי". אחי הלקוחות, שמן ומתועב (אפשר לר' אות על הפרצוף שלו שהוא מנול), צר עק לבארמן: "היי, שמעו טוב תביא סטייק חזיר, ושיהיה מטונן טוב משני ה' צודים" כאילו לא שמע החצוף, שמ' תתיהו (בוריס שמארץ הגדול) אמר ש' הוא שונא לראות אנשים שאוכלים חזיר. המתיהו לא יעבור בשתיקה. הוא קם, מנפץ על הקיר את כוס הבירה שלו, המלאה למחצה, ומסנן בין שניו: "אני אראה לך תיכף מי פה יאכל את מי — אתה את החזיר או החזיר אותך". ולזה שלף מיד מתתיהו את הקולט פורטיסיף שלו, תופס מהתזמורת את המיקרופון וצועק: "מי לאדוני — אליו" אחר-כך הוא מריק את המחסנית, ו' בורח תוך-כדיכך שהוא שר לו שיר קטן, לפי מנגינת "האדם השלישי": "אני הולך, אך עוד אשוב, אני אראה לו לחצוף, אין לי זמן, אני דוהר, אנטיוכוס, היהור".

האזהרה היתה דבר בעיתו, כי ביני תיים נעשה אנטיוכוס חצוף יותר ו' יותר. ניקח לדוגמה את פרשת חנה ושבעת המאהבים. אנטיוכוס רוצה ל' היות השמיני, ושום דבר לא איכפת לו. או! כמה אומללה חנה-מלירין המסכנה! כשהיא רק מתפנה ממנו לרגע היא מתעטפת בקומביניזון שקוף וקרוע, ב' סגנון התנ"ך, ופותחת בשיר: "אהובי החיים סה קשים הם, בא אלי, כי הלילה קרוב. דעותי מעיני תשתפכנה. נשק לי בלחי. לילה טוב". אבל אפילו שיר קורע-לבכות זה לא משיפע על אנטיוכוס-בראנדון. הוא רר צה את שלו, לא איכפת לו כלום. בחיך גס של משידוע-מראש-איי-הסקס-ג'גמר הוא מתקרב לחנה-מלירין, קורע עוד יותר את הקומביניזון התנ"כי השקוף, מרים את ידו (היא צועקת צעקת וועה)

פניות קרב

חמור. החרים הטיס את החמור, וחזר ברכיבה בשלום אלינו. בני יוסקוביץ, חיל אוויר

כל הכרטיסים נמכרו

שיחה באוטובוס בימים אלה: "שמע, היית בהמדבר המתעורר?" "לא, לא קראו לי. אצלנו השאירו כמעט את כולם ברורבה".

צבי תמיר, ירושלים

אין פנאי

קצין מצרי 20 מפיקודיו הגיעו ל' מטה האוגדה. אחרי שלקחו אותם בשבי, פנו בתלונה למפקד. מדבריהם התברר, שפגשו בדרך קצין-חינוך וביקשו אותו שיאחז אותם בשבי, והוא ענה: "לכו לכו הרחוקות אתה לא רואים שאני עסוק כעת?"

דרום, דף קרבי

פריסות-שלום

פריסות השלום הבאות הוקלטו מפי חיילים במדבר סיני ושודרו השבוע, בין האחרות, בגלי צה"ל:

- לאשתי יונה שלום — שלא תשכחי לשלם את החובות.
- לסבתא שלי בפתח תקוה — שי תפסיק להגיד תהלים.
- לאשתי מסעודה, שעוד לא הספקנו להתחמם עשרה ימים אחרי החתונה.
- לשתי נשותי היקרות, ולכל מת' פללי בית-הכנסת ברחוב שבזי, ברכת אלוהים ויחיא עבדו.

● לנעמי, שמבלה את הלילות בקורס מס'כפים — אני מודיע לך שאת תצי' סערי על הלילות האלה שאת מבלה שם ולא פה.

הנצחון

השבוע התפרסמה בידעות אחרונות מודעה בלשון זו:

"הודעה חשובה לכל תושבי הארץ. אחרי הנצחון הגדול ביותר, שוב פתוח המשרד של השדכנית המפורסמת הרא' שונה בארץ ובקשרים בחוף לארץ, כי הגלתה של הגברת אסתר לויך".

משה רושצ'יק, תל-אביב

כזבי-אוויר

טייס של חיל-אוויר, שנחת 60 קילו' מטר מאחורי קווי האוייב, הלך שלושה ימים ברגל, עד ששב אליו: משנשאל: "כיצד?" הסביר: אך ראה מצרי, היה מתניצב בפרופיל. ומכיוון שלא אכל שלושה ימים, היה רוח עד כדי כך, שלא ראו אותו בכלל.

טייס שני, חבר בית-השיסה, שנחת מאחורי קווי המצרים, התחיל לחזור גם הוא ברגל. בדרך פגש בבדואי רוכב על

טעות לעולם צודקת

ימי עיון למעילי גשם ומכנסיים. (על המשטר)

אברהם בן-שלום, קיבוץ חצור

את הלובשים נא לתלות במלתחה.

נבחרת סיר הלאומנית ניצחה את קוריאה. (הארץ).

א. תבור, תל-אביב

בתחרות הכורבשר הבינלאומית.

מחירי ההזבלה למורת אפריקה יועלו החל מהיום. (על המשטר)

אליק מג, חיפה

כסף נשפך כמו זבל.

פדאי נדפס נקרב. (מעריב)

שמואל חלפנאגל, נהריה

טעות תפוס.

בסדר, רפי, אני מרשה לך לגדל שפם, אבל שלא תציק לי יותר, שמעת?"

הערות-שוליים

ממשלת ישראל מינתה כמושל צבאי ברצועת עזה את סגן-אלוף גאון...

...חבל רק ששאר האנשים במדינה המטפלים בכעיות ערב רחוקים מאד מגאוניות.

משרד הדתות והרבנות הצבאית החלו בפעולות נמרצות כדי לקדש את חציראי סיני...

...כנראה שאינם מסוגלים להבחין בין קודש לבין פתם חול.

לאחר פינוי הכוחות הבריטיים ממצרים, אפשר יהיה לקרוא לתעלת סואץ בשם קלאסי מן הספרות האנגלית...

...גן-האידן האבוד.

הגיבור הראשי בהצגת "מחזה רגיל" הוא קר ש...

...ובאמת, אם עד כה היו על הכמה הישראלית שחקנים שהם קרשים, מדוע לא יחיו מעתה גם קרשים שהם שחקנים?